

Hjerring: Jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har institeret paa, at Grundlovens § 51 skulde staae i absolut Strid med Foretagelsen af Udskrivning til Landkrigstjenesten ved foreløbige Love. Jeg har kun yttret, at jeg fandt det tvivlsomt, hvorvidt dette var i nøie Overensstemmelse med § 51, og denne meget betydelige Modification i min tidligere meget faste Overbevisning om en saadan Strid støtter jeg netop til min uskronede Høilagtelse for den høitærede Justitsministers Skarpsindighed, Rejsind og Samvittighedsfuldhed. Men jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at selv uden Hensyn hertil maatte dog i alle Tilfælde den Betingelse, der i § 30 fastsættes for foreløbige Loves Udstedelse, nøiagtigt overholdes, og jeg udhævede netop de Ord: „i særdeles paatrængende Tilfælde.“ Det er ikke lykkedes mig at see, at der virkelig her var et saa særdeles paatrængende Tilfælde tilstede, da det forekommer mig, at man maatte have kunnet komme ud af det ved at gjøre en Forandring i § 13 af Værnepligtsloven. Den høitærede Justitsminister har fremdeles yttret, at Ordet „udskrives“ i § 51 maatte forståes i Overensstemmelse med det samme Ord, brugt i Værnepligtsloven af 12de Febr. 1849. Det forekommer mig nu rigtignok ikke i Almindelighed at være nødvendigt, at, fordi et Ord forekommer i Grundloven, skulde alle tidligere Lovbestemmelser, hvor det samme Ord forekommer, derved faae, saa at sige, en grundlovsmæssig Betydning og ikke kunne forandres uden ad samme Vej, som en Grundlovsbestemmelse; men i ethvert Tilfælde har jeg jo heller ikke antydnet, at Udskrivningen til Landkrigstjenesten skulde foregaae udenfor Sessionerne. Jeg har blot yttret, at man muligviis kunde forandre Lovens § 13 saaledes, at Udskrivningen skulde foregaae en vis Tid, efterat Session en var begyndt, men inden den endnu var endt. Hvorvidt der forøvrigt skulde være andre Banstfæligheder i administrativ Henseende ved at gennemføre denne Forandring, kan jeg naturligviis ikke bedømme; men jeg vilde blot give en Antydning af, hvorledes jeg havde tænkt mig, at man muligens kunde undgaae den nævnte Banstfælighed.

Lüttichau: Jeg vilde blot tillade mig det korte Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister, om det ikke var muligt her i Danmark at faae Udskrivningen indrettet paa samme Maade, som den hidtil har været i Hertugdømmerne, hvor Mandskabet nemlig udskrives om Foraaret, istedetfor at vi foretage denne Udskrivning om Efteraaret, og hvis ikke, hvilke da de Grunde maatte være, som stille sig iveien derved.

Justitsministeren: Jeg troer, at jeg allerede har givet Svar paa dette Spørgsmaal, som den ærede Landstingsmand fremsatte (S. 1), nemlig, at man ikke lettelig kunde holde Session om Foraaret, naar Mandskabet skal møde den 5te Januar efter Armeeargansationsplanen. Naar man holdt Session om Foraaret, maatte man om Foraaret udskrive det Mandskab, som først skulde møde det følgende Aar. Dette — forekommer det mig — vilde lede til et andet uheldigt Resultat, nemlig, at man maatte udstede Udskrivningsloven saameget længere iforveien (S. 1).

Lüttichau: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke aldeles opfatter det; thi de Tropper, der staae i Holsteen, maae dog vist være under samme Forhold som de Tropper, der staae i Danmark, og Cavalleriet i Holsteen maa derfor vist ogsaa indkalde sine Recrutter til den 5te Januar ligesaa fuldt som her. Naar det altsaa kan udføres i Holsteen, mener jeg, at det ogsaa maatte kunne udføres her.

Krigsministeren: Den Ulighed i Udskrivningen, som finder Sted imellem Kongeriget og Hertugdømmerne, har ogsaa til Følge, at de Cavallerister, som udskrives i Hertugdømmerne, ikke alle møde i det Aar, hvori deres Udskrivningsalder indtræffer; den anden Halvdeel møder nemlig først den 5te Januar i det følgende Aar, saa at der i saa Henseende ikke hersker den fuldkomneste Overensstemmelse. Naar man vilde holde Sessionerne her om Foraaret, vilde Følgen deraf blive den samme som i Hertugdømmerne, at Recrutterne af Cavalleriet, hvilke møde i to Hold, nemlig om Sommeren og om Vinteren, ikke kunde stilles begge Gange af samme Aargang. I Kongeriget tager man dem, som gaae i det 23de Aar, 3; som i det foregaaende Aar have